

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 812/2015
15.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Ф., због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Ф., адвоката Ј.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 1690/2012 од 12.02.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 206/2015 од 18.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2015. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Ф., адвоката Ј.Б., **УКИДАЈУ СЕ** правноснажне пресуде Основног суда у Аранђеловцу К 1690/2012 од 12.02.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 206/2015 од 18.05.2015. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К 1690/2012 од 12.02.2015. године, окривљени Р.Ф. оглашен је кривим због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 2.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 12.000,00 динара, као и да оштећеној на име имовинскоправног захтева плати износ од 81.100,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 206/2015 од 18.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Р.Ф. и пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 1690/2012 од 12.02.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Р.Ф., адвокат Љ.Б. због повреде одредбе члана 163. став 2. Породичног закона, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и да истовремено одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 490. ЗКП, о којој, сходно члану 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, па је по оцени навода у поднетом захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Ф., адвоката Љ.Б. је основан.

Из списка предмета се утврђује да је окривљени Р.Ф. пресудом Основног суда у Аранђеловцу К 1690/2012 од 12.02.2015. године оглашен кривим што у периоду од 01.09.2011. до 30.11.2012. године није давао издржавање за своју супругу оштећену Д.Ф. лице које је по закону дужан да издржава, а та дужност је утврђена извршном судском одлуком – пресудом Окружног суда у Крагујевцу Гж 979/2009 од 29.05.2009. године и пресудом Општинског суда у Аранђеловцу П 722/2008 од 23.02.2009. године, на који начин је према ставу првостепеног суда извршио кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, а која пресуда је пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 206/2015 од 18.05.2015. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Р.Ф., адвокат Љ.Б. због повреде одредбе из члана 163. став 2. Породичног закона, не конкретизујући при том ни једну повреду закона прописану одредбом члана 485. став 4. ЗКП због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да је одредбом члана 163. став 2. Породичног закона прописано да издржавање супружника после престанка брака не може трајати дуже од пет година, те да је следствено томе, обавеза окривљеног да издржава своју супругу могла трајати најдуже до 22.12.2011. године, а не како то погрешно закључују нижестепени судови до 30.11.2012. године произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 163. тачка 2. Породичног закона прописано је да издржавање супружника после престанка брака не може трајати дуже од пет година.

Одредбом члана 167. став 1. тачка 1. Породичног закона прописано је да издржавање престаје када истекне време трајања издржавања.

Како је брак закључен између овде окривљеног Р.Ф. и Д.Ф. разведен пресудом Општинског суда у Аранђеловцу П 893/06 од 22.12.2006. године која је постала правноснажна дана 20.03.2007. године, то је, по оцени Врховног касационог суда, а сходно садржини напред цитираних одредби чланова 163. тачка 2. и 167. став 1. тачка 1. Породичног закона, наведеним правноснажним пресудама је на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП на тај начин што је окривљени оглашен кривим да је предметно кривично дело извршио у периоду од 01.09.2011. до 30.11.2012. године, дакле и по протеку рока од пет година од престанка брака.

Стога је Врховни касациони суд као основан усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Ф., побијане правноснажне пресуде укинуо и предмет вратио Основном суду у Аранђеловцу на поновно суђење, при чему ће тај суд имати у виду примедбе наведене у овој пресуди.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.